

WhatsApp relats 2021

V Concurs de WhatsApp-relats per
a alumnes de 4t d'ESO de
l'Alt Pirineu i Aran i Andorra

obres
premi
ades

EL TALENT CREATIU DE LA NOSTRA JOVENTUT

Us presentem les 10 obres premiades en el concurs WhatsApp Relats per a alumnes de 4t d'ESO i nivells equivalents de l'Alt Pirineu, Aran i Andorra. La del 2021 és la 5a edició del premi, una iniciativa transfronterera que té com a objectiu fomentar la creació literària dels joves estudiants per mitjà d'una eina d'ús tan habitual com és el telèfon mòbil i de la popular aplicació de missatgeria instantània WhatsApp.

El dia 25 de març al matí, més de vuit-cents alumnes de 18 centres educatius d'aquests territoris van disposar d'una hora de temps per escriure un micro-relat en format de missatge de WhatsApp. El tema a partir del qual havien de crear la narració el van conèixer just abans de començar: **“Per fi vam poder sortir”**. A partir d'aquell moment, la

imaginació i la creativitat es van posar en marxa en tots aquells nois i noies. S'iniciava l'aventura de crear una bona història i condensar-la en un màxim de cent paraules. Tot un repte!

Després va venir, per part de l'organització, el procés de recopilar els treballs, fer-ne una primera selecció per mitjà d'un comitè tècnic avaluador i, finalment, deixar en mans del jurat la tria dels 10 relats finalistes i l'elecció, entre aquests, d'un primer, un segon i un tercer premi. Una tasca que no ha estat fàcil a causa de l'alt nivell de les obres que van arribar al tram final de la deliberació.

L'enhorabona als premiats i les premiades, una felicitació que fem extensiva a la totalitat de participants i als equips docents dels centres que s'han sumat a aquesta iniciativa, una proposta cultural pirinenca que travessa fronteres i que té en les llengües pròpies del territori —el català i l'aranés— les eines de creació literària de la nostra joventut.

CENTRES PARTICIPANTS:

Col·legi La Salle. La Seu d'Urgell

INS Joan Brudieu. La Seu d'Urgell

INS La Valira. La Seu d'Urgell

INS Aubenç. Oliana

INS Morelló. Esterri d'Àneu

INS Hug Roger III. Sort

INS de la Pobla de Segur

INS de Tremp

INS Val d'Aran. Vielha

Àgora International School. L'Aldosa

Aula Taller de la Massana

Col·legi Mare Janer. Santa Coloma

Col·legi Sagrada Família. Escaldes-Engordany

Colegio Español María Moliner. Santa Coloma

Col·legi Sant Ermengol. Andorra la Vella

Escola Andorrana de Santa Coloma

Escola Andorrana d'Encamp

Escola Andorrana d'Ordino

Lycée Comte de Foix. Andorra la Vella

RELATS PRESENTATS A CONCURS:

814

TEMA DEL CONCURS:

“Per fi vam poder sortir”

1r premi

ELS PRESONERS DEL TEMPS

Els dies, feixucs i pesats, semblaven no tenir principi ni final, un cicle tediós d'hores i minuts. Vivíem en un món empolsegat pel pas dels anys, on cap ésser ens havia fet tornar a sentir vius. I així vagàvem, pel món mort que un dia havia somrigut i pels camins de màgia extingida, desitjant sortir de l'oblit de les pàgines. I aleshores, un moviment va trencar aquell temps interminable. Era una noia. Ens havia trobat, havia obert el llibre, i per fi vam poder sortir.

Alba Carrera Canut

Institut de la Pobra de Segur
La Pobra de Segur (Pallars Jussà)

2n premi

Sortíem del mateix infern, sortíem del Camp de concentració d'Auschwitz.

La meva mare caminava mirant a terra i al seu rostre no mostrava cap emoció, tot i això al seus ulls es podia entreveure una barreja de ràbia i tristesa que no sabia descriure.

Els meus germans caminaven al meu costat i simplement miraven al buit com si els faltés alguna cosa.

A mi, en canvi, em portaven dins d'una caixa de fusta on jeia el meu cos sense vida. Suposo que no sempre es pot tenir tot en aquesta vida.

Judit Badia Yáñez

Col·legi Mare Janer
Santa Coloma (Andorra)

3r premi

Agafa't bé que en aquest camí hi ha molts sots. Ho intento però estan els ferros molt calents! Ja queda poc, aguanta, crec que el camió pararà aquí. Vols dir? Crec que falta una estona encara. Estic ja desitjant començar una nova vida amb tu, germà. Encara que no tinguem a la mama al nostre costat podrem sobreviure. Mira, allà està la frontera! Recordo encara com era la conversa quan estàvem sota del camió sortint d'un país en guerra. Per fi vam poder sortir d'aquell infern.

Adam Gómez Segovia

Institut Joan Brudieu
La Seu d'Urgell (Alt Urgell)

Finalista

Era 1917. Ens havien destinat a les trinxeres a l'anomenat front occidental. Era com estar en una presó. Estàvem tancats dins de forats a terra a Verdum.

El general va cridar a la meva brigada. Ens tocava sortir. Vam agafar les armes. Per fi vam poder sortir. Vam prendre l'aire i vam veure els turons. Vam veure els boscos. Vaig gaudir aquells pocs instants. Els meus companys i jo ens vam convertir en turonets integrats al paisatge, omplint el camp amb rierols.

Arnau Balasch Llobet

Institut La Valira

La Seu d'Urgell (Alt Urgell)

Finalista

Tot és negre al meu voltant. No veig res. Tot i que segueixo obrint i tancant els ulls, no puc veure res. Sento crits al meu voltant, però no puc determinar d'on provenen. Sento algú que m'agafa la mà. Puc sentir aire fresc al meu cabell. Intento desesperadament veure el meu entorn, és inútil. Aleshores decideixo tancar els ulls i esperar que passi. De sobte, tot es para. Els crits s'aturen i el vent desapareix. Finalment obro els ulls i veig que la meva germana petita m'estira el braç per fer una altra atracció. Per fi vam poder sortir.

Perrine Detcheverry

Lycée Comte de Foix
Andorra la Vella (Andorra)

Finalista

Els altres pollets de la granja i jo no havíem vist mai la llum del sol. Ens havien tingut engabiats des de que vam néixer. Però els nostres pares sí que l'havien vist, i ens havien assegurat que era el més bonic del món, juntament amb el plaer de passejar pels camps verds i florits en busca de cucs.

I, un bon dia, per fi vam poder sortir. Ens havien de traslladar a un altre lloc. Però el que vam veure no van ser els prats desitjats, sinó tan sols una ciutat tota grisa. El sol estava tapat pel fum. I mai més vam tenir l'oportunitat de veure'l.

Alèxia Escudero Ribó

Institut Morelló

Esterri d'Àneu (Pallars Sobirà)

Finalista

Recordo... l'aire acariciant-me el rostre, recordo trepitjar la sorra amb els peus descalços i trobar lloc entre la multitud. La música... rodejada de gent, els salts d'alegria, les abraçades reconfortants. Digue'm, quan va ser l'últim cop que de veritat vas sentir la pell d'algú? Quants petons recordes no haver valorat? Te'n recordes d'aquella vegada que et va fer mandra anar a veure els teus avis? Sí... ens vam veure obligats a deixar de banda aquests petits detalls que ens emplenaven per dins. I ara, que per fi podem sortir... Alguna cosa sempre mancarà.

Alèxia Esquivel Bertran

Escola Andorrana d'Encamp
Encamp (Andorra)

Finalista

“Per fi vam poder sortir” deia la gent mentre explicava la difícil aventura que va ser el confinament. Els meus pares ho veien com una alliberació, una llum al final del túnel. Per mi és més aviat un càstig sortir una altra vegada, aquest aïllament ens ha fet fràgils i en tot moment podem trencar-nos. Tinc por de veure de nou a la gent: les mirades afilades, els murmurs en veu baixa, el menyspreu dels gestos. A poc a poc la humanitat que havia nascut s’esvaeix entre boirina espessa cobrint de nou aquesta facetada oblidada, deixant-nos sense cor, indiferents.

Andrea Jover Pla

Escola Andorrana d'Ordino
Ordino (Andorra)

Finalista

La foscor de les nits del mes de novembre, les ràfegues de vent gelades, el cel cobert d'estrelles, però avui no em somriuen, el temps passa lent i tant jo com el meu petit àngel tenim gana.

Qui decideix la sort de les persones? Quina importància té d'on vens i qui ets?

La innocència tampoc et salva de les urpes de la injustícia, de la vida. El meu àngel plora, jo intento no caure a l'aigua...

Per fi podem sortir d'aquesta pastera gelada i cruel.

Comença un nou capítol, però no tots han tingut la mateixa sort que nosaltres.

Iasmina Elena Popa

Institut Joan Brudieu

La Seu d'Urgell (Alt Urgell)

Finalista

TOT EL QUE VAM PERDRE

Per fi vam poder sortir. Vam poder sortir d'aquella eterna pausa en què el nostre món ens havia deixat. Per un moment em vaig sentir lliure. Amb ganes de córrer i amb ganes de cridar. Però tota l'alegria va desaparèixer quan me'n vaig adonar que la primavera passada havia sigut l'última que havia passejat amb els avis pels camps d'ametllers florits, com cada any.

Vaig desitjar amb totes les forces que aquells anys tan feliços que m'havien estat acompanyant durant tota la meva infància tornessin, però ja s'havien quedat enrere per sempre, com els avis.

Martina Rius Fontanilla

Institut de Trep
Trep (Pallars Jussà)

COMITÈ TÈCNIC DE SELECCIÓ

Tècnics pedagògics del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya. de l'Ajuntament de la Seu d'Urgell i del Ministeri d'Educació i Ensenyament Superior del Govern d'Andorra:

Carme Garcia

Ainhoa Guevara

Isabel Lesmes

Alan Manchado

Helena Marsal

Sandra Meya

Isabel Rodríguez

Iñaki Rubio

Núria Salvadó

Josep Serentill

Elisabet Valls

JURAT

Isidre Domenjó (president). Escriptor

Iñaki Rubio (secretari). Escriptor i ensenyant

Sandra Adam. Escriptora i ensenyant

Teresa Colom. Escriptora

Txema Díaz-Torrent. Escriptor i ensenyant

Júlia Fernández. Bibliotecària

Manel Figuera. Escriptor i ensenyant

Sara Miró. Tècnica de Política Lingüística

Enric Quílez. Escriptor

Berta Ribas. Tècnica de Joventut

GESTIÓ TÈCNICA

Tècnics dels Consell Comarcal de l'Alt Urgell:

Marcel Torner

Alba Pampalona

Govern d'Andorra